

ลักษณะแนวความคิดในการเผยแพร่วิสัยทัศน์
ขององค์การคริสตศาสนาในประเทศไทย

การเผยแพร่วิสัยทัศน์ใด ๆ นั้น แนวความเชื่อของศาสนาเป็นสิ่งสำคัญ
อย่างมากในฐานะเป็นแรงผลักดันอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมการเผยแพร่วิสัยทัศน์
สิ่งที่ศาสนิกชนในศาสนานั้น ๆ ยึดถือต่อมลทินเนื้อหาที่กล่าวสอนกันในศาสนาว่าเป็น
ความจริง ศาสนาใด ๆ หรือ ปรัชญาทฤษฎีระบบจะมีมลทินของทฤษฎีอย่างหลีกเลี่ยงไม่
ได้ ซึ่งมลทินนี้ก็คือ ความรู้พื้นฐานซึ่งผู้ใช้ความคิดทุกคนต้องยอมรับไว้ก่อนที่จะนำไป
ใช้ เป็นเหตุผลสืบสาวต่อไป คล้ายกับสัญพจน์ในเรขาคณิตที่พิสูจน์ไม่ได้อีกต่อไปเป็น
ความรู้พื้นฐานในการพิสูจน์ต่อไป¹ ดังนั้นการที่จะเข้าใจว่าทำไมคริสตศาสนาจึงจำเป็น
ของเผยแพร่วิสัยทัศน์เนื้อหาอะไร เผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างไร จึงไม่อาจมองข้ามแนวความ
เชื่อของศาสนาไป

คริสตศาสนาในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 นิกายใหญ่ ๆ
ตามลักษณะแนวความเชื่อ นั่นคือ นิกายโรมันคาทอลิก และนิกายโปรเตสแตนต์ ส่วน
ทางค่านิกายโปรเตสแตนต์นั้นสามารถแบ่งย่อยลักษณะความเชื่อที่แตกต่างกันได้อีก
เป็นกลุ่มต่าง ๆ อันได้แก่ เพรสไบทีเรียน (Presbyterian)
เพนตากอสต (Pentecost) คาริสมะติก (Charismatic)
เซเวนเดย์แอดเวนติสต์ (Seventh-Day Adventist) และ แบปติสต์ (Baptist)
ซึ่งกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้มีความเชื่อบางประการที่ถูกต้องเน้นความสำคัญไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม
มลทินรวมของทุกนิกายนี้ เชื่อพ้องกันว่า จักรวาลนี้มีพระเจ้าสูงสุดอยู่แต่

---

¹ กิรติ บุญเจือ. คริสตศาสนาเชิงวิชาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
ดวงกมล, 2519 หน้า 29.

เพียงผู้เดียวที่เป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง และคงไม่ใช่เป็นผู้ถูกสร้าง

พระเจ้าในคริสตศาสนา เชื่อถือว่าไม่ใช่เป็นสิ่งสมมติหรืออุปโลกขึ้นมา ทรงไว้ซึ่งความเป็นบุคคล แม้จะไม่มีเลือดเนื้อหรือมีกายเป็นตัวแทนเหมือนมนุษย์ทั่วไป ในความเป็นบุคคลนั้น พระองค์ทรงมีอารมณ์ มีเจตนา มีพระปัญญา พระเจ้ามีลักษณะเป็นจิตวิญญาณจับคงไม่ไค้ และไม่เห็นด้วยสายตา และเนื่องจากทรงสภาพเป็นจิตวิญญาณนั้นเอง พระเจ้าจึงไม่ถูกจำกัดด้วย กาลและเทศะ (Space & Time) หมายความว่า พระเจ้าทรงสามารถอยู่ในทุกหนแห่งพร้อมกัน และทรงอยู่ในทุกเวลา ไม่ว่าจะ เป็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เรื่อยไป พระเจ้ามีความสามารถไม่จำกัด หรือที่คริสตชนมักใช้คำว่า ทรงมีฤทธิ์อำนาจ พระเจ้าทรงเป็นความบริสุทธิ์ ในที่นี้มีความหมายแตกต่างจากการมีความบริสุทธิ์ ในลักษณะที่เรามักใช้กันโดยทั่วไปว่า ผู้ที่มีความบริสุทธิ์ เพราะละเว้นการกระทำหรือไค้กระทำบางอย่าง เช่น นาย ก. มีความบริสุทธิ์ เพราะนาย ก. ไม่ผูกโคหก หรือ นาย ก. ชำระภาษีครบถ้วน เป็นต้น แต่เพราะพระเจ้าทรงเป็นความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ครบถ้วนจึงอยู่ในพระองค์ ผลหลายสิ่งจึงออกมาจากพระเจ้าในลักษณะคุณภาพของความบริสุทธิ์ เช่น ความชอบธรรม สง่าราศี ความสูงส่ง ความใสสะอาด นั่นคือ ไม่ใช่เพราะพระเจ้ามีความชอบธรรม สง่าราศี ฯลฯ แล้วพระองค์จึงบริสุทธิ์ แต่เพราะพระเจ้าทรงเป็นความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม สง่าราศีจึงออกจากพระองค์ นอกจากนี้พระเจ้าทรงรู้ถึงสรรพสิ่งทั้งแก่คน พระเจ้าไม่ไค้ "บรรลุ" ถึงความรู้ แต่ทรงรู้บังคับแก่อดีตเบื้องต้นของพระเจ้าจนนิรันดร์ พระเจ้าทรงยังไว้ซึ่งคุณลักษณะอื่น ๆ อีก เช่น ความยุติธรรม ความรัก ความมีเมตตา เป็นต้น

เราไม่อาจพิสูจน์ไค้ว่า มีพระเจ้าจริงหรือไม่ เพราะการพิสูจน์อันเป็นวิธีการแสวงหาความจริงทางวิทยาศาสตร์ซึ่ง เป็นเพียงวิธีการหนึ่งในการหาความจริงจาก

หลาย ๆ วิธีนั้น ยังมีความจำกัดโดยลักษณะของตัวมันเอง ถึงอย่างไรก็ตาม หากพระเจ้าถูกพิสูจน์โดยวิธีการใด ๆ ใดแล้ว พระเจ้าก็ไม่ใช่พระเจ้าโดยความหมายอีกต่อไป ดังนั้นการที่มนุษย์จะรู้จักถึงพระเจ้าไค่นั้น ก็เป็นเพราะพระเจ้าทรงสำแดงให้เห็น โดยที่คริสตชนเชื่อว่าพระเจ้าก็เพราะได้เห็นว่า ธรรมชาติมีระเบียบ หรือความสวยงามของโลกร กฏเกณฑ์ธรรมชาติที่มีอยู่ ความซับซ้อนของจักรวาล การมีและดำรงอยู่ของมนุษย์ มโนธรรม จริยธรรมในจิตใจของมนุษย์ การใช้เหตุผลใจของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้ไม่น่าเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นว่าสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่นั้นน่าจะมีจุดมุ่งหมายแห่งการเกิดมาและดำรงอยู่ จึงน่าจะเกิดขึ้นโดยความตั้งใจของบุคคลที่มีความสามารถสร้างสรรค์และเป็นเหตุแห่งสิ่งทั้งปวง มากกว่าที่จะเกิดขึ้นโดยบังเอิญ และบุคคลนั้นมนุษย์ก็เรียกว่า พระเจ้า โดยพระนามจริงมนุษย์ไม่สามารถที่จะทราบได้

พระเจ้าในความเชื่อของคริสตศาสนา ไม่เพียงแต่จะทรงสำแดงพระองค์ในธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังถือเป็นจุดแกนสำคัญว่า พระเจ้าพระองค์นี้เมื่อทรงสร้างสรรค์และสร้างโลกแล้ว พระองค์ไม่ได้ออกห่างจากโลกนี้หรือสรรพสิ่งให้ดำรงอยู่ด้วยตัวของมันเองเฉย ๆ แต่พระเจ้ายังกัง "ตรัส" (Spoken) มีความสัมพันธ์กับโลกนี้ โดยเฉพาะกับมนุษย์ นับตั้งแต่ทรงสร้าง ในประวัติศาสตร์ ปัจจุบัน และในอนาคตเรื่อยไป และพระเจ้ายังกังทรงกระทำ (Act) ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ทั้งในชีวิตของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์ทุกคนสามารถมีประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเจ้าได้

ตามคคิของคริสตศาสนา พระเจ้าพระองค์นี้หลังจากทรงสร้างจักรวาล กววงดาว กววงอาทิตย์ กววงจันทร์ โลกนี้ เสร็จแล้วพระองค์ทรงสร้างมนุษย์คนแรกขึ้นมาบนโลกนี้ เพื่อจุดประสงค์ในการปกครองโลก และมีการตอบสนองต่อพระองค์ และนี่ก็คือผลมาจากคุณลักษณะหนึ่งของพระเจ้า ในแง่ที่พระองค์ทรงเป็นความรัก มีการแสดงออกซึ่งความรัก และมีการสนองตอบด้วยความรัก² พระเจ้าทรงประสงค์

2

Peter Cotterell. This is Christianity. New York: Intervarsity Press, 1985. p. 10 - 11.

ใหม่มนุษย์สนองตอบต่อพระองค์ ถวายเกียรติยศต่อพระองค์ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งฝ่ายคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ มักจะยกภาพความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและบุตรขึ้นมาเป็นการเปรียบเทียบให้เข้าใจตรงกันว่า พ่อคนใดคนหนึ่งคงไม่ต้องการบุตรที่มีลักษณะเหมือนหุ่นยนต์ เมื่อกำหนดให้ศักดิ์ชาวโรมันประทาน จึงศักดิ์ชาวโรมันประทานเมื่อไม่กำหนดสิ่งก็หุบคอบุญเฉย ๆ แต่พ่อคงต้องการบุตรที่ทำอะไรก็ถวายตนเองเพื่อสนองตอบต่อความรักของพ่อ และแสดงความรักของตัวเองต่อพ่อได้ ในขณะที่เดียวกันก็ให้เกียรติต่อพ่อในฐานะที่เป็นพ่อ

มนุษย์แรกที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาชื่อ อาดัม และ เอวา โดยที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาใหม่มีลักษณะตาม "แบบฉายา" ของพระองค์ (Image) อันหมายถึง มีบุคลิกคล้ายคลึงกับพระเจ้า ในอันที่จะตัดสินใจเองได้ มีเหตุผลทางศีลธรรม รู้คิด รู้ตัว มีสติปัญญาและสิทธิเสรีในการเลือก ตลอดจนถึงการมีชีวิตที่ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ในส่วนนี้ออกจะมีความเชื่อที่แตกต่างกันระหว่างฝ่ายคาทอลิกและฝ่ายโปรเตสแตนต์ นั่นคือ คาทอลิกไม่เชื่อว่าเคยมีอาดัมและเอวาเป็นตัวแทนคนจริง ๆ การเชื่อเช่นนี้ถือเป็นการตีความพระคริสตธรรมคัมภีร์ ตามตัวอักษร ทั้งนี้คาทอลิกปัจจุบันเชื่อถือในทฤษฎีวิวัฒนาการ และเห็นว่าไม่ขัดแย้งกับพระคริสตธรรมคัมภีร์³ และยอมรับว่ามนุษย์เป็นสัตว์⁴ ในขณะที่ทางฝ่ายโปรเตสแตนต์เชื่อว่า มีอาดัมและเอวาจริง และพระคริสตธรรมคัมภีร์ขัดแย้งกับทฤษฎีวิวัฒนาการ โดยเห็นว่า พระเจ้าทรงสร้างสัตว์และพืช รวมทั้งมนุษย์ตามชนิดของมัน ไม่เชื่อว่าจากเซลล์หนึ่งจะสามารถพัฒนามาจนกระทั่งเป็นมนุษย์ได้โดยบังเอิญตามแนวความเชื่อของทฤษฎีนี้ โปรเตสแตนต์เชื่อว่า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งโดยเฉพาะอาดัมและเอวาโดยเจตนา ไม่ใช่บังเอิญ และเชื่อว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกเสร็จสิ้นแล้ว

³ เสรี พงศ์พิศ. คาทอลิกกับสังคมไทย. หน้า 240-241.

⁴ สำนักมิชชันคาทอลิก. คำสอนคริสตจักรโรมันคาทอลิก. พิมพ์ครั้งที่ 18.

แต่ทฤษฎีวิวัฒนาการกล่าวว่าจะมีชีวิตใหม่เกิดขึ้นเรื่อย ๆ และพัฒนาขึ้น โปรเทส-แคนท์ไม่ยอมรับทฤษฎีนี้ทั้งในความคิดและปฏิเสธไม่ยอมรับว่าทฤษฎีนี้เป็นวิทยาศาสตร์ เนื่องจากทฤษฎีนี้พิสูจน์ไม่ไค่ และยังยอมรับไม่ไค่ว่า มนุษย์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสัตว์ นั่นคือถือว่า มนุษย์ไม่ใช่สัตว์ แต่มนุษย์มีลักษณะตามแบบฉายาของพระเจ้า⁵

อย่างไรก็ตามแม้ทั้งสองฝ่ายจะขัดแย้งกันว่า อาคัมและเอวาเป็นเรื่องปร่าปร่า หรือเป็นประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริงก็ตามแต่ แต่ทั้งสองฝ่ายก็ไค่ใช้เนื้อหาเรื่องราวของอาคัมและเอวาในสวนเอเดนที่ปรากฏอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมช่วง 2 บทแรกเพื่ออธิบายถึงจุดเริ่มต้นความผิดบาปของมนุษย์ กล่าวคือ อาคัมและเอวา ที่ถือว่าเป็นคนบรรพบุรุษของมนุษย์นั้น ไค่ถูกล่อลวงโดยซาตานที่มากในรูปงูให้กระทำความผิดบาป ภัยการฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้ากินผลไมคองห้ามที่พระเจ้าไค่ตรัสสั่งห้ามกินเอาไว้ อาการกินผลไม้ไม้ไค่ความผิดบาปโดยตรง จุดที่ถือว่าผิดบาปสำหรับทั้งคาทอลิกและโปรเตสแตนท์คือ การไม่เชื่อฟังพระเจ้า จากข้อเท็จจริงแล้ว อาการกินผลไมคองห้ามครั้งนั้นเพียงประการเดียวสามารถระบุความผิดบาปของมนุษย์ยุคแรกไค่หลายประการ กล่าวคือ ขอมทั้งคำหิมน้ประมาทพระเจ้าของซาตาน สงสัยว่าคำกล่าวห้ามของพระเจ้าไม่จริงนั้นคือการไม่เชื่อถือ ขอมเซาซางกับฝ่ายตรงข้ามของพระเจ้า มีความโลภในสิ่งที่ไม่ใช่เป็นสิทธิ์ของตน มีเจตนาทำผิดโดยไค่ตรองไว้ก่อน เป็นคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นคณแห่งเหตุ ส่วนอาการกินเป็นผลออกมาจากการกระทำของเหตุ

การผิดบาปของอาคัมและเอวาในครั้งนั้นทำให้มนุษย์ชาติคอง "ล่มลงในความผิดบาป" (The Great Fall) ไค่รับผลของบาปสืบคองทางเชื้อสายจนถึงปัจจุบัน มนุษย์ทุกคนจึงคองเป็นคนบาปโดยปริยาย จากความผิดบาปในครั้งนั้น มนุษย์คองพบกับความตาย ทั้งฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณ ไค่รับการสาปแช่ง มีความกลัวในจิตใจ และถูกแยกออกจากพระเจ้าเป็นนิรันคร์ ยังเชื่อถือนอีกว่า จิตวิญญาณของคองบาปจะคอง

⁵ อี.เฮซ.แอนครวส์. สมพร ศิริภคการ แปล. พระเจ้ากับทฤษฎีวิวัฒนาการ. กรุงเทพฯ: องค์การประกาศข่าวประเสริฐแก่มุสลิม 2525, หน้า 11-26.

ถูกเผาไหม้อยู่ในไฟนรก เป็นนิรันดร์ควยเช่นกัน อย่างไรก็ตามความเชื่อในประเด็นนี้ มุสลิมเชเวนเคยแอกเวนคิสทแห่งประเทศไทยมีความเชื่อที่แตกต่างออกไป ซึ่งจะอธิบายไว้ภายหลังต่อไป

ในทัศนะความเชื่อของคริสตศาสนา บุคคลหนึ่งสามารถที่จะได้รับผลกระทบจากการกระทำบาปของผู้อื่นได้ ดังเช่น บุตรที่เกิดมาอาจพิการเพราะสาเหตุเนื่องจาก เชื้อกามโรคที่ฝ่ายพ่อหรือแม่ที่ประพฤติกผิดเรื่องเพศ หรือ ชาวญี่ปุ่นที่เสียชีวิตไปเป็นจำนวนมากควยระเบิกนิวเคลียร์ในสงครามโลกครั้งที่ 2 เนื่องจากการกระทำผิดของผู้นำที่ก่อสงคราม เป็นต้น เช่นเดียวกัน อาคัมและเอวาที่เป็นตัวแทนของมนุษยชาติและเป็นจุดเริ่มคนแรกสุดของมนุษยชาติ เมื่อกระทำบาป ผลของบาปก็ตกอยู่กับมนุษยทุกคน สำหรับมนุษย์คนแรก เมื่อกระทำบาปแล้วจึงเป็นคนบาป แต่ภายหลังจากนั้น มนุษย์ทุกคนกระทำบาปเพราะเป็นคนบาปอันสืบเนื่องมาจากสืบรพบุรุษคนแรกที่แปรเปลี่ยนเป็นคนบาป

คุณลักษณะของพระเจ้าประการหนึ่งดังที่โกลลาวัวข้างคนแลวนั้น คือ ความบริสุทธิ์ อีกนัยหนึ่งก็คือ การอยู่ตรงข้ามกับความบาป พระเจ้าจึงไม่พอพระทัย และมีความเสียพระทัยต่อบาปทุกประการ ไม่เพียงแค่นั้น พระองค์จะคงจัดการกับความบาป และลงโทษต่อความผิดบาปควยความยุติธรรม สำหรับการเป็นคนบาปนั้น โทษก็คือความตาย⁶ ทั้งทางกายและจิตวิญญาณ

แต่ไม้อาจที่จะมองข้ามอีกลักษณะหนึ่งของพระเจ้าได้ ในจุดที่พระองค์ทรงเป็นความรัก บทบาทในฐานะสองลักษณะของพระเจ้าออกจะขัดแย้งกันสำหรับเรื่องการเป็นคนบาปของมนุษย์ ในขณะที่พระเจ้าจะคงทำลายมนุษย์ในฐานะที่เป็นคนบาป ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงรักมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง เพื่อมีการตอบสนองซึ่งกันและกันในความรัก และในจุดนี้พระองค์ไม้อาจจะทำลายมนุษย์ได้พระเจ้าจึงได้ทรงเตรียมทางหนึ่งเพื่อเป็นทางออกสำหรับมนุษย์ คริสตศาสนาเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงถือกำเนิดมาในโลกนี้ เพื่อเป็นทางออกดังกล่าว

⁶ พระคริสตธรรมคัมภีร์. โรม บทที่ 2. ข้อที่ 23.

พระเยซูคริสต์มีเซทรงบังเอิญเกิดขึ้นมาในโลกนี้ แล้วมีความรู้ความสามารถแตกฉานในปรัชญา ก่อตั้งศาสนาขึ้นมาในฐานะศาสนาใหม่แก่ประชากรโลก โดยความเชื่อมูลบทของศาสนา พระเจ้าโคทรงสาแค้นและสัมพันธ์อยู่กับชนชาติเลือกสรรชนชาติหนึ่ง คือ ชนชาติยิว ซึ่งเป็นเพียงชนชาติเดียวที่ยังเคารพนับถือเชื่อฟังพระเจ้าหลังจากยุคของอาดัมและเอวา แล้วพระเจ้าทรงสัญญากับชาวยิวว่า พระองค์จะทรงประทานพระมาซีฮา⁷ มาเป็นพระผู้ช่วยไถ่รอกของโลกผ่านทางชนชาตินี้ โดยให้ถือกำเนิดจากหญิงสาวพรหมจารีย์ ถ้าผู้ใดเชื่อพระมาซีฮาแล้ว จะรอดจากโทษทัณฑ์ของบาป กวดยเหตุนี้ชาวยิวก่อนคริสตศักราช จึงเชื่อและรอคอยการเสด็จมาของพระมาซีฮา

ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า พระเยซูคริสต์หรือพระมาซีฮา⁷ คือพระเจ้าที่ลงมารับพระภาคเป็นมนุษย์ทางสาวพรหมจารีย์ กวดยเหตุนี้พระองค์จึงไม่ใช่คนบาปคนหนึ่ง เหมือนคนทั่ว ๆ ไป พระองค์ทรงมีอำนาจพิเศษในฐานะของพระเจามีลักษณะของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม สมบูรณ์ แต่ก็ไม่อาจมองข้ามได้ว่า เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงรับสภาพมนุษย์ พระองค์ก็ทรงมีลักษณะมนุษย์ เช่นเดียวกับผู้อื่น คือ มีเนื้อหนัง อวัยวะ เช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป มีความรู้สึกเหนื่อย กระหาย หิว เจ็บปวด เหมือนมนุษย์ธรรมดา

ภารกิจของพระเยซูคริสต์บนโลกนี้คือ การเปิดเผยพระลักษณะของพระเจ้าให้มนุษย์ไคร้รับทราบและรู้จัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วในแง่จริยธรรม ศีลธรรม ความดีงาม และความบริสุทธิ์ หรือแม้กระทั่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระเยซูก็ทรงเคยกระทำการอัศจรรย์นานาประการ เป็นคนว่า การรักษาคนไซ้ให้หายป่วยในทันทีทันใด ทรงรักษาคันไซ้การให้หายพิการ ทรงชุบชีวิตคนตาย การเลี้ยงคนนับพันคนควยขนมปังเพียง 5 ก้อน และปลา 2 ตัว ซ้ำยังมีเศษอาหารเหลืออีกนับเป็นกระป๋อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้พระคริสต์ไม่ไ้กระทำเพื่อการโอ้อวด แต่เพื่อเป็นการพิสูจน์สำหรับมนุษย์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และเป็นผู้นั้นที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมและทรงสัญญาไว้ จากการที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าพร้อม ๆ กับทรงเป็นมนุษย์แต่ไม่มีความผิดบาป พระเจ้าจึงไ้มอบภารกิจพิเศษที่สำคัญประการหนึ่งและถือเป็นที่หัวใจ

⁷ พระมาซีฮา เป็นภาษาฮีบรู แปลว่า พระผู้ช่วยไถ่รอก

สำคัญยิ่งของคริสตศาสนา คือ การสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปของมวลมนุษยชาติทั้งอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต

การที่พระเยซูคริสต์ทรงสละพระชนม์ชีพโดยถูกตรึงบนกางเขนเพื่อผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่พระองค์ไม่มีความผิดและไม่ทรงเคยกระทำความบาป มีผลทำให้มนุษย์ได้รับการถือว่าเป็นผู้ชอบธรรม และคืนดีกับพระเจ้าไถ่อีกครั้งหนึ่ง ในฐานะพระองค์เป็นมนุษย์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ในฐานะตัวแทนมนุษย์ได้ การพิพากษาตามความยุติธรรมของพระเจ้าจึงพิพากษาพระเยซูคริสต์แทน โดยที่พระเยซูคริสต์เป็นมนุษย์ที่ไม่มีความผิดบาป เพราะถ้าหากพระองค์ผิดบาปแล้ว พระองค์ก็คงถูกพิพากษาในความผิดบาปของตนเอง แทนผู้อื่นไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์จึงทรงสามารถรับความบาปของมนุษย์ไว้ได้ทั้งหมด และสิ้นพระชนม์เพียงครั้งเดียว เพื่อบาปของมนุษย์ เป็นอันพอ เพียงสำหรับมนุษย์ทั้งหมดไม่ว่าจะอยู่ในสมัยใด

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ หลังจากสิ้นพระชนม์ไถ่สามวันแล้ว พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และคำเนีนอยู่ร่วมกับเหล่าสาวกและชาวยิวทั่วไปอีก 40 วัน หลังจากนั้นพระองค์ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ในจุดนี้จึงเป็นความหวังของบรรดาคริสตชนว่า พวกเขาจะมีโอกาสได้ชีวิตใหม่อย่างแท้จริง เพราะถ้าหากพระเยซูคริสต์ไม่ได้ออกมาฟื้นคืนพระชนม์ชีพจากความตายแล้ว พระเยซูคริสต์ก็ไม่ใช่พระเจ้า สิ่งที่พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับพระเจ้า เกี่ยวกับเรื่องที่ว่าพระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์แทนมนุษย์ก็เป็นเรื่องเท็จ ชีวิตใหม่สำหรับคริสตชนจึงไม่มี การคืนดีกับพระเจ้าก็ไม่มี หรืออาจจะกล่าวสรุปให้ชัดเจน ถ้าพระเยซูคริสต์ไม่ได้ออกมาฟื้นคืนพระชนม์จริง คริสตศาสนาก็เป็นศาสนาที่ไม่มีแก่น ไม่มีรากฐานแห่งความเป็นจริงเลย ขอเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์จึงเป็นหัวใจหลักสำคัญของมูลบทความเชื่อในคริสตศาสนา

แม้ว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมแผนการแห่งความรอดให้กับมนุษย์โดยทางพระเยซูคริสต์แล้ว ก็ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าจะทรงยึดเย็บแผนการนี้ให้ หรืออยู่ ๆ ก็ให้ทุกคนยอมรับแผนการความรอดนี้ทั้งหมดที่ทุกคน ซึ่งมนุษย์ก็

ไม่ว่าอะไรจากหุ่นยนต์ ไม่มีจิตสำนึกตอบสนองไคววคนเอง พระเจ้ายังคงให้ความอิสระที่จะเลือกแก่มนุษย์ เหมือนกับที่พระองค์ทรงมอบให้นับตั้งแต่ทรงสร้างมนุษย์คนแรก แม้ว่าพระเจ้าจะทรงมีพระประสงค์ใหม่มนุษย์ทุกคนยอมรับทางแห่งความรอดนี้ เพื่อจะมีชีวิตใหม่และคืนดีกับพระองค์ อยู่รวมและมีการตอบสนองซึ่งกันและกันอีกครั้งหนึ่งก็ตาม มนุษย์เองจะคงเลือกทางเดินของตนเองว่าจะยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยไทรอดหรือไม่ ผลของการเลือกแต่ละทางไม่เหมือนกัน ทางหนึ่งยอมไปสู่อุบัติความรอด ส่วนอีกทางหนึ่งก็มีความหมายโดยนัยอยู่แล้วว่า ยอมรับการพิพากษาในฐานะเป็นคนบาปอีกต่อไป คือถูกเผาควยไฟนรกตลอดไป ไม่มีที่สิ้นสุด

ในส่วนที่ว่าคววความเชื่อเรื่องหนทางแห่งความรอด และวิธีการพิพากษานั้น ออกจะแตกต่างและขัดแย้งกันอยู่ในระหว่างความเชื่อของทั้ง 5 องค์การทางคริสต์ศาสนาในประเทศไทย เรื่องหนทางแห่งความรอดนั้น ทางคาทอลิกมีความเชื่อที่แตกต่างจากอีก 4 องค์การทางโปรเตสแตนต์ กล่าวคือ แค่เกิมนั้นจากการสังคายนาวาทิกันครั้งที่ 1 หรืออีกนัยหนึ่งคือการสังคายนาสากลครั้งที่ 20 ในระหว่างปี ค.ศ. 1869 - 1870 ไควมีการสรุปหลักคำสอนของศาสนาหลายข้อ หลักธรรมที่ทุกคนถือ เป็นเรื่องสำคัญมากก็คือ หลักธรรมที่ว่าคววพระสันตปาปาเป็น ผู้ที่ผิดพลาดไม่ไคว⁸ ชาวคาทอลิก เชื่อกันวว่า พระสันตปาปาไควสืบตำแหน่งมาจากนักบุญเปโตรผู้เป็นอัครสาวกองค์หนึ่งของพระคริสต์ และพระเยซูคริสต์ไควทรงแต่งตั้งนักบุญเปโตรนี้ เป็นพระสันตปาปาองค์แรกของโลก โดยอาศัยพื้นฐานการอ้างอิงจากขอพระคริสต์ธรรมที่กล่าวไว้ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 16 ข้อที่ 17 - 19 วว่า

พระเยซูคริสต์กับเขาว่า "...ฝ่ายเราบอกวว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นหาไมไคว เราจะมอบกุญแจแก่นดินสวรรค์ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าววว่า สิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าววว่าในสวรรค์ เมื่อท่านกล่าววอนุญาตสิ่งใดในโลก

⁸ เสรี พงศ์นิศ. คาทอลิกกับสังคมไทย. หน้า 206.

สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย"⁹

จึงมีการสรุปความเชื่อกันว่า "ความเชื่อ ความศรัทธาในพระเยซูคริสต์ คริสตจักร และ เปโตร ทั้งสามอย่างนี้เป็นของกันและกัน ที่ไหนมีเปโตรที่นั่นมีพระคริสต์" เปโตรในที่นี้ก็คือพระสันตปาปานั้นเอง ด้วยเหตุนี้การเผยแพรศาสนาในแต่เดิม จึงเป็นการออกไปประกาศ "ข่าวดี" และนำผู้คนมาเชื่อในพระเจ้าเพื่อจะไ้รับ ความรอด โดยอยู่ภายใต้การปกครองของสมเด็จพระสันตปาปาซึ่ง เป็นผู้แทนของ พระเยซูคริสต์ในโลกนี้ เป็นประมุขคริสตจักรที่ซึ่งกล่าวแทนพระคริสต์ และเป็นผูไ้ ้ไ้รับมอบอำนาจบาปจากพระคริสต์ นอกเหนือจากพระเยซูคริสต์ หรือ นอก หนี้อจากคริสตจักรนี้แล้วไม่มีความรอดเลย¹⁰ ภายหลังการสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ในกรุงโรม ระหว่างปี ค.ศ. 1962 - 1965 ที่สนคคิและแนวความคิดสำคัญใน หลักธรรมเหล่านี้บางอย่างได้เปลี่ยนไปเพื่อให้สอดคล้องกับกาลสมัยที่มีวิวัฒนาการ ทางประวัติศาสตร์ยุคโลกเวลา

ประเด็นสำคัญนั้นไ้แก่ คริสตจักรยังคง เป็นเครื่องหมายแห่งความ รอดที่พระเยซูคริสต์ทรงตั้งขึ้นสำหรับการ เป็นพยาน ประกาศข่าวดี และเป็นหนทาง แห่งความรอดสำหรับมนุษย์ ถึงกระนั้น คริสตจักรยังไม่สมบูรณ์ และไม่ใช่ว่าทั้งหมดที่ เป็นประชากรของพระเจ้า แต่คริสตจักรกำลังก้าวไปสู่ความสมบูรณ์ จากประเด็น นี้จึงนำไปสู่การทบทวนแนวความคิดเดิมที่ว่า "นอกหนี้อจากคริสตจักรนี้แล้วไม่มี ความรอดเลย" เสียใหม่ ซึ่งจากแนวความคิดเดิมนี้ก็คือ ใครก็ตามที่ไม่ไ้รับศีล ล้างบาปเขาริ่คเป็นคริสตัง คนนั้นก็ไ้ไม่รอด แนวความคิดเช่นนี้ในปัจจุบัน คาทอลิก ถือว่าเป็นความเข้าใจที่คับแคบ เข้มงวดมากเกินไป และเป็นการศึกษาความคามควั อักษรเท่านั้น

⁹ สมาคมพระคริสตธรรมแห่งประเทศไทย. พระคริสตธรรมคัมภีร์.

หน้า 39.

¹⁰ สะอาด ไ้ชยวัฒน์. การศึกษาประวัติศาสตร์ เบริยบเทียบงานธรรมคค

หน้า 24 - 25.

แนวความคิดในปัจจุบันของคาทอลิกถือว่า พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ทุกคนรอด แต่ในความเป็นจริง ในประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน มีคนเป็นจำนวนมากที่ไม่เป็นคริสตัง บุคคลเหล่านี้คงตกนรกอยู่ในบึงไฟหรือไม่ โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีโอกาสไคร้จัก "ชาวคี" เรื่องพระคริสต์และคริสตจักรเลย แม้ว่าในคริสตจักรจะมีความรอด แต่ไม่ไ้หมายความว่าบุคคลที่อยู่นอกคริสตจักรจะรอดหรือไม่รอด อันเป็นการชักพระประสงค์ของพระเจ้าที่ปรารถนาให้ทุกคนรอด สำหรับบุคคลที่ร่วมอยู่ในคริสตจักรนั้น เป็นที่เข้าใจกันได้ว่าสามารถรอดโดยทางพระเยซูคริสต์ แต่สำหรับบุคคลที่อยู่นอกคริสตจักรจะรอดอย่างไร คาทอลิกมองว่าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ เริ่มจากพระเจ้าและจุดหมายปลายทางก็คือพระเจ้า ไม่ว่าจะจากคนถึงปลายวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์จะเป็นอย่างไรก็ตาม และเมื่อไม่มีบุคคลใดหรือกลุ่มใดอยู่นอกประวัติศาสตร์ ทุกคนก็มุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน แม้คนที่ไม่รู้จักชาวคีของพระเยซูคริสต์ก็มุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกันได้ คว้าแรงผลักดันจากพระพรเสนาทาน (Grace)¹¹ โดยการกระทำดี กำเนินชีวิตด้วยความดีงาม ปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะปฏิบัติธรรมภายใต้ศาสนา หรือ หลักการใด ๆ ก็จะได้รอดได้ด้วยกัน

อย่างไรก็ตามแม้ว่าคาทอลิกจะยอมรับว่าศาสนาอื่น ๆ ก็นำไปสู่ความรอดหรือการหลุดพ้นด้วยเช่นกันก็ไม่ไ้หมายความว่า คาทอลิกจะมีความคิด ที่จะหยุดการเผยแพร่ศาสนาของตนแต่อย่างไร เพียงแต่การเผยแพร่ศาสนาไม่ไ้ค้ำเนินผลที่ว่าจะต้องมีคนเขาริ่ค รับพิธีศีลล้างบาปเป็นสมาชิกสมบูรณแบบของคริสตจักร เท่านั้น จุดเน้นประการสำคัญของการเผยแพร่คือการ เป็นพยานถึงความเชื่อในหลักธรรมที่พระเจ้าเยซูคริสต์ทรงสั่งสอน คริสตจักรจะคงประกาศถึงศีลธรรมความถูกต้องดีงาม ความยุติธรรม ความรัก และสันติ อันถือ เป็นชาวคีของพระเยซูคริสต์

¹¹ เชื่อกันว่า ถ้าหากปราศจากพระพรเสนาทานก้อนั้นแล้ว มนุษย์ไม่สามารถที่จะกระทำดีได้เลย พระพรเสนาทานทำหน้าที่เป็นพลังชีวิตผลักดันในมนุษย์ ค้ำรงชีพอ่างมีความหมายและพัฒนาตนเองไปสู่จุดหมายของชีวิต

อย่างไรก็ตาม ชาวโปรเตสแตนต์ไม่เห็นด้วยกับหลักการความเชื่อนี้ของคาทอลิก ที่กล่าวถึงทางรอดมีหลายหนทาง เพราะถ้ายอมรับเช่นนั้นก็เท่ากับยอมรับในจุดที่ว่า มนุษย์รอดเองได้ด้วยการประพฤติของตนเอง ซึ่งขัดกับหลักการในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่มนุษย์รอดได้ด้วยความเชื่อในพระคริสต์ เพราะถาเช่นนั้น พระเจ้าไม่จำเป็นต้องมีแผนการแห่งความรอดแก่มนุษย์ พระเยซูคริสต์เองยังไม่จำเป็นต้องเสด็จมารับสภาพมนุษย์และรับโทษทัณฑ์แทนมนุษย์เลย สาเหตุสำคัญที่นำมาสู่ความขัดแย้งกันในความเชื่อ เพราะต่างมีมูลที่อ้างอิงสิทธิ์อำนาจจากพระเจ้าแตกต่างกัน กล่าวคือ คาทอลิกถือว่าสิทธิ์อำนาจมีอยู่เต็มเปี่ยมในศาสนจักร ถ้าชี้ชัดเจาะจงก็คือองค์สันตะปาปา ในขณะที่ชาวโปรเตสแตนต์ยึดถือพระเจ้าเป็นแหล่งสิทธิ์อำนาจโดยตรง และเชื่อว่าพระเจ้าทรงเปิดแผนพระประสงค์ไว้แล้วในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ครอบโลกที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเพียงแท้ พระองค์ยอมไม่เปลี่ยนแปลง สัจธรรมของพระองค์ยอมไม่เปลี่ยนแปลงไปควบเช่นกันไม่ว่าสมัยใด ๆ

ถึงแม้ว่าชาวโปรเตสแตนต์ต่างยอมรับถึงสิทธิ์อำนาจของพระคริสตธรรมคัมภีร์ในฐานะเป็นที่เปิดเผยพระประสงค์ของพระเจ้าร่วมกัน แต่กระนั้นปัญหาเรื่องความเชื่อไขจะหมกไป หรือ จะมีความเชื่อร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็ตามไม่เพราะปัญหาที่ตามมาคือการตีความหมายของพระคริสตธรรมคัมภีร์ต่างออกไป และการให้ความสำคัญต่อประเด็นความเชื่อบางประการไม่เท่ากัน ดังเช่น เรื่องหนทางแห่งความรอด ในขณะที่คาทอลิกกล่าวว่ามีหลายหนทางนอกเหนือไปจากพระเยซูคริสต์ด้วยการกระทำคือ ชาวโปรเตสแตนต์จะคัดค้านร่วมกันว่าหนทางรอดมีอยู่หนทางเดียวคือพระเยซูคริสต์ การกระทำที่ด้วยตนเองไม่อาจนำไปสู่ความรอดได้¹² จำเป็นที่จะต้องเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ และนี่ก็เป็นแนวความเชื่อส่วนใหญ่ของฝ่ายโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย เว้นไว้แต่กรณีเช่น เวนเคย์แอคเวนทิสต์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างออกไปในเรื่องความรอด ซึ่งเชื่อว่า การเชื่อพระเยซูคริสต์ก็ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะรอดได้แน่นอน

---

¹² เชื่อกันว่ามนุษย์ไม่อาจกระทำดีได้ด้วยตนเองครบถ้วน เพราะเป็นคนบาปโดยธรรมชาติ และไม่เป็นประโยชน์ที่จะกล่าวว่าใครทำดีมากกว่าใครถ้าหากต่างก็เป็นคนบาปด้วยกัน ทั้งนี้การกระทำดีไม่ครบถ้วนก็ถือว่าเป็นคนบาป

การตัดสินใจว่าจะรอดหรือไม่รอดอยู่ที่พระเจ้าและพระเยซูคริสต์ที่จะเสด็จมาตัดสิน ในอนาคต ด้วยเหตุนี้ การเชื่อและการพยายามกระทำดีในปัจจุบัน ก็เป็นเพียง "โอกาสที่อาจรอด" มีมากกว่าเท่านั้น¹³

การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ขององค์พระเยซูคริสต์ไม่ใช่เป็นจุดสิ้นสุดของหลักคำสอนในคริสตศาสนาไม่ว่าคณะนิกายใด ๆ ในประเทศไทย ยังคงเชื่อฟังกองกันว่า พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งพร้อมทั้งสง่าราศี เพื่อพิพากษาโลกมนุษย์อันเป็นวาระสุดท้ายของโลกนี้ คนผิดบาปจะตกนรกถูกไฟเผาไหม้เป็นนิรันดร์ ส่วนคริสตชนพระเยซูจะทรงรับไปอยู่ด้วย ทั้งยังทรงประทานบำเหน็จรางวัลแห่งการกระทำดีตามพระประสงค์ของพระเจ้าบนโลกนี้

มีบางประเด็นที่ฝ่ายคาทอลิกเชื่อแตกต่างไปจากโปรเตสแตนต์และในระหว่างโปรเตสแตนต์ด้วยกันเอง ในเรื่องวาระสุดท้ายของการพิพากษาโลกหรือการพิพากษา คาทอลิกเชื่อว่า เมื่อคนเราตายแล้วจิตวิญญาณจะไปสู่ไฟชำระโอบริสุทธ์ ถ้ามีบาปติดตัวอยู่ แล้วจากนั้นจะไปเสวยสุขในสวรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นการพิพากษาส่วนบุคคล และเมื่อพระเยซูเสด็จมาจิตวิญญาณเหล่านี้จะได้รับร่างกายใหม่ แล้วถูกพิพากษาอีกครั้งหนึ่งให้ไปสวรรค์หรือตกนรกพร้อมทั้งกายใหม่¹⁴

โปรเตสแตนต์ไม่เชื่อในไฟชำระและการพิพากษาส่วนบุคคล แต่กล่าวว่า เมื่อคนเราตายแล้ว จิตวิญญาณจะแยกไปอยู่เมืองบรมสุขเกษม (Paradise) หรือแดนมรณา¹⁵ หลังจากนั้นจะฟื้นขึ้นมาใหม่พร้อมทั้งร่างกายใหม่พร้อม ๆ กันทุกคน เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาและเข้าสู่อการพิพากษา

¹³ สมพงษ์ ศรีสวัสดิ์. เลขาธิการสำนักงานมิชชั่น คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอคเวนคิสต์. สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2530.

¹⁴ สำนักมิชชันคาทอลิก. คำสอนคริสตจักรโรมันคาทอลิก. หน้า 72 - 76.

¹⁵ พระคริสตธรรมคัมภีร์. ลูกา บทที่ 23 ข้อ 43.

ในเรื่องการพิพากษาโลกในวาระสุดท้ายนั้น คริสตจักรเซเวนธ์เดย์ แอควีแอสท์ ไม่เห็นด้วยกับความเชื่อเรื่องไฟนรกที่เผาไหม้คนบาปหรือผู้ที่ไม่เชื่อเป็นเวลาไม่สิ้นสุด ครองขามผู้ที่กระทำบาป หรือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์ จะถูกเผาควยไฟและสลายไปสิ้นไม่เหลือความเป็นบุคคลหรือจิตวิญญาณหรือความรู้สึกใด ๆ อีกต่อไปเลยภายในชั่วพริบตา ควยพระกรุณาของพระเจ้าที่ไม่ต้องการทรมานผู้ใด¹⁶

กล่าวโดยสรุปถึงแก่นความเชื่อของคริสตศาสนา นั่นก็คือ เชื่อว่ามีพระเจ้าเที่ยงแท้สูงสุดทรงสร้างสรรพสิ่ง รวมทั้งทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเพื่อให้มนุษย์มีการตอบสนองสัมพันธ์กับพระองค์แก่มนุษย์กระทำบาป และโทษของความบาปคือความตาย พระเจ้าจึงกำหนดแผนการช่วยเหลือมนุษย์ควยให้พระเยซูคริสต์เสด็จมารับโทษบาปแทนมนุษย์ และโดยการเชื่อถ้อยในพระเยซูคริสต์ มนุษย์ก็จะได้รับความรอดจากโทษทัณฑ์ของบาปและกลับคืนคืนกับพระเจ้า ไปอยู่ร่วมกับพระองค์บนสวรรค์ในท้ายที่สุด แทนที่จะคงตกอยู่ในบึงไฟนรก

เหตุผลสำคัญที่ทำการ แดบแปรคริสตศาสนา

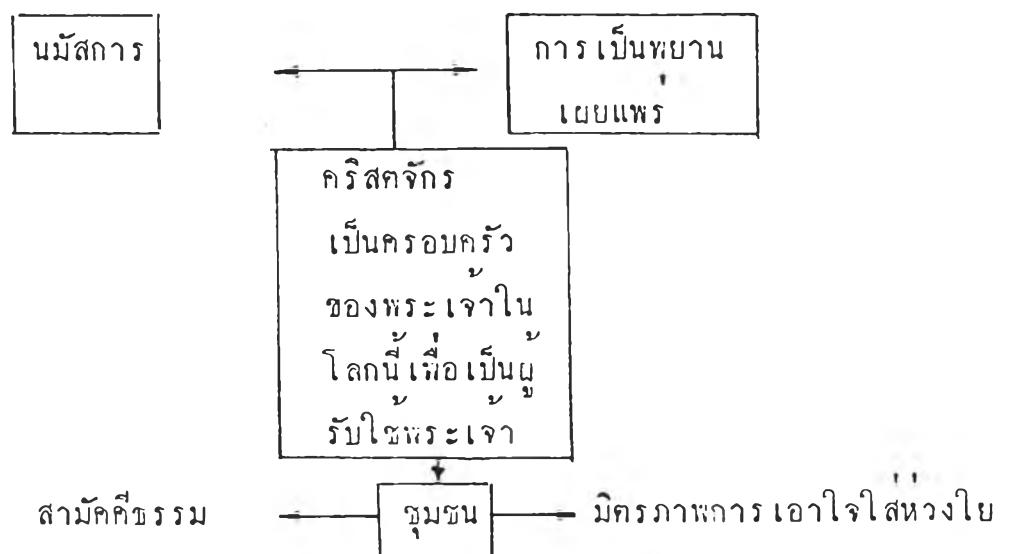
ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์นั้น พระองค์โคตรังตรัสสั่งประโยคหนึ่งไว้ว่า " เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์"¹⁷ จึงเป็นที่เข้าใจได้ไม่ยากว่าจากคำสั่งขององค์พระเยซูคริสต์ก็กล่าวนี้เอง เป็นพื้นฐานของคริสตชนโดยทั่วไปที่จะทำการ แดบแปรคริสตศาสนา โดยเฉพาะ คำตรัสสั่งก็กล่าวไม่โคตรัสเพียงครั้งเดียวแล้วก็เลิกกันไป แต่คำตรัสสั่งนี้พบได้หลายครั้งในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ดังเช่น พระธรรมลูกา กล่าวไว้ว่า "มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะครองทรงหนทุกชนทรมาน และทรงเป็นขึ้น

¹⁶ Mark Bullock. " The Spider over Hell". Sign of the Times. 109(April 1982) p. 6-7.

¹⁷ พระคริสตธรรมคัมภีร์. มัทธาบ บทที่ 28 ข้อที่ 19.

มาจากความตายในวันที่สาม และจะคงประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ทั้งคนที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานขอความเหล่านั้น"¹⁸ และในพระธรรมกิจการกล่าวหาว่า "ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก"¹⁹ หลักพื้นฐานใหญ่ที่องค์การคริสตศาสนาได้ทำการเผยแพร่ศาสนาเป็นผลเนื่องมาจากการคริสต์สั่งให้เผยแพร่ศาสนาขององค์พระคริสต์นี้เอง การเผยแพร่ศาสนาจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า และทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ในขณะที่เดียวกัน คริสตชนเป็นสาวกของพระองค์ซึ่งเป็นหนี้ชีวิตที่ตกโทษบาปโดยพระองค์อีกด้วย การปฏิเสธคำสั่งนี้ก็เท่ากับปฏิเสธฐานะขององค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งก็เท่ากับปฏิเสธคริสตศาสนาในท้ายที่สุด

Peter Cotterel เห็นว่าหน้าที่ของคริสตจักร ซึ่งเป็นชุมชนของคริสตชนนั้นมีอยู่ 3 ประการหลักใหญ่ด้วยกัน หนึ่งในสามหน้าที่หลักใหญ่นั้นก็คือการเผยแพร่ศาสนา นอกเหนือไปจาก การมีความสัมพันธ์ร่วมกันในฐานะชุมชน และการนมัสการ เขาอธิบายโดยใช้รูปแบบจำลองดังนี้

¹⁸ พระคริสตธรรมคัมภีร์. ลูกา บทที่ 24 ข้อที่ 46-48.

¹⁹ พระคริสตธรรมคัมภีร์. กิจการ บทที่ 1 ข้อที่ 8.

คริสตจักรจึงเป็นชุมชนแห่งการนมัสการ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นชุมชนเพื่อการเผยแพรศาสนาด้วย ปีเตอร์ เห็นว่า เมื่อคริสตจักรเป็นหัวรวมของเหล่าบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงให้คืนดีทางพระคริสต์และทรงอภัยบาปให้ ทั้งยังมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นผู้ช่วยเหลือในโลกนี้ตามที่พระเยซูทรงสัญญาว่าประทานให้แก่ทุกคนที่เชื่อ พวกเขาจักน่าจะเป็นพยานแก่คนอื่น ๆ ไคว่ พระคริสต์ไ้ทำงานหรือทำอะไรในชีวิตของเขา แม้ว่าแต่ละคนอาจจะไม่เป็นผู้ที่สามารถอธิบายอะไรไ้เก่ง ๆ แต่ชีวิตของเขาไ้เป็นพยานไ้ อย่างไรก็ตาม ปีเตอร์ กล่าวว่าเป็นหน้าที่ของคริสตชนทุกคนที่จะคงเตรียมพร้อมเสมอในอันที่จะตอบผู้อื่นไ้ว่าทำไมเขาจึงไ้เชื่อถือในพระเยซูคริสต์²⁰

และการมองจากพระมหาบัญชาของพระเยซูจากจุดนี้ จึงมีการสรุปโดยปริยายว่า คริสตจักรไม่ควรหยุดนิ่งในขนาดและปริมาณ แมคคาแวน กล่าวไว้อย่างชัดเจนในเจตนาว่า การขยายคริสตจักร เป็นนำพระทัยของพระเจ้าโดยเฉพาะจากประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน มนุษย์ไม่สามารถที่จะรอกเองไ้ ไม่มีทางรอกทางอื่นนอกจากเชื่อพระเจ้า คริสตจักรจึงจำเป็นที่จะคงทำการประกาศเผยแพร้ทั่วไป โดยไม่เลือกชนชาติใดชนชาติหนึ่ง เพื่อให้เขาไว้เชื่อ รั้บพิศมา รั้บเขามามีส่วนร่วมในคริสตจักร และอบรมสั่งสอนเป็นสมาชิกสมบุรุษของคริสตจักร นี้จึง เป็นการทำความพระมหาบัญชาที่ไ้ออกไปประกาศจนสุดปลายแผ่นดินโลก²¹

นอกจากคำรัสสั่งของพระเยซูคริสต์ โดยถือเป็น "พระมหาบัญชา" แล้ว มีการกล่าวถึง เหตุผลของการเผยแพรว่า การทำการเผยแพร "ประกาศ" หรือเป็น "พยาน" คงไม่เพียงแค่ยักถือเป็นหน้าที่เท่านั้น หากแต่คงมองว่า การเผยแพรเป็นการแสดงออกซึ่งการตอบสนองความรักของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งรั้กมนุษย์

²⁰

Peter Cotterel. This is Christianity. Great Britain: Intervarsity press, 1985. p. 98-99.

²¹แมคคาแวน, คร. การขยายคริสตจักร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

สุริยบรรณ 2519, หน้า 1 - 12.

มากพอที่จะตายแทนกันได้ โดยเฉพาะคริสตชนเป็นผู้ใช้สิทธิอันนี้ จึงน่าจะกระทำ การนี้ด้วยความรักเหมือนพระเยซูไครทรงรักคริสตชนทั้งหลายและมากพอสำหรับทุก คนในโลกนี้ด้วยเช่นกัน มากไปกว่านั้น ยิ่งเท่ากับเป็นการแสดงข้อเท็จจริงที่ว่า คริสตชนไครเชื่อว่าพระคริสต์มีความหมายที่แท้จริงในชีวิตของเขาและแสดงออกซึ่ง ความยินดีแก่ผู้ที่อยู่รอบข้างของเขา ไม่เก็บเงินบอญในชีวิตของเขาเพียงคนเดียว²² หรืออีกนัยหนึ่งในทางตรงข้าม การเก็บเงินเอาไว้อคือการยอมรับว่า พระเยซู คริสต์ไม่มีความหมายโดยแท้จริงในชีวิตของเขา

โดยข้อเท็จจริง องค์การคริสตศาสนาในประเทศไทย โดยเฉพาะ ฝ่ายโปรเตสแตนต์ได้ให้เหตุผลหลายประการแก่บรรดาคริสเตียนที่เป็นสมาชิกของ คนในอันที่จะเป็นกวางเสริมแรงบันดาลใจให้สมาชิกเหล่านั้นพยายามทำการเผยแพร่ คริสตศาสนาโดยส่วนตัว หรือร่วมมือกับคริสตจักร และองค์การคริสตศาสนากักตม แต่ ซึ่งแนวเหตุผลเหล่านี้ใช้ทั้งแรงจูงใจด้านบวกและลบ โดยที่แนวเหตุผลอ้างอิง อยู่ภายใต้แนวความเชื่อเรื่องการเผยแพร่ หรือที่ซึ่งเรียกกันเป็นทางการว่า "ศาสนศาสตร์การประกาศ" ทั้งสิ้น

แนวเหตุผลที่เป็นแรงจูงใจด้านลบมักจะพยายามชี้ให้เห็นโทษของการ ไม่ประกาศหรือเผยแพร่ อันใดแก่ การนำเสนอให้เห็นว่า นรกมีจริง การที่บุคคล ใด ๆ ไม่เชื่อจะต้องถูกเผาไฟเป็นเวลาไม่สิ้นสุด ถูกทรมานในความมืดมิด และ เจ็บปวดตลอดเวลา การที่คริสเตียนไม่ประกาศหรือเผยแพร่แก่ผู้ยังไม่เชื่อก็คือ ผู้ที่เห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจในการปกปิดเรื่องราวรอกจากนรกนี้เอาไว้กับตนเอง²³ หรือที่ เอ.บี. ซิมพลัน ถือว่า การละเว้นการประกาศเผยแพร่เช่นนี้ ก็เท่ากับ ลงมือกระทำอาชญากรรมด้วยตนเอง แม้มันเหมือนอนึ่งเฉยไม่กระทำสิ่งใดเลย²⁴

²² กมล อารยะประทีป. ศาสนศาสตร์การประกาศ. กทม: กอง การเผยแพร่พระกิตติคุณสภาคริสตจักรในประเทศไทย 1984, หน้า 36 - 42.

²³ Alban Douglas. One Hundred Bible Lessons. Manila: OMF. Publishers, The printed year unknown.

²⁴ เอ.บี.ซิมพลัน. ธีระ เจนพิริยะประยูร แปล. อาชญากรรม คริสต์เตียน. กรุงเทพฯ: กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ 2515, หน้า 58.

ยิ่งเมื่อมีทัศนะมองว่าประชากรกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันมีผู้เสียชีวิตโดยไมวจักพระเยซูคริสต์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งปัญหาความยากลำบากมีมากขึ้น และซับซ้อนขึ้น มีผู้สอนผิดหรือลัทธิผิด ๆ มากขึ้น การหยุคนึงเฉยจึงเท่ากับสนับสนุนสิ่งเหล่านี้ และทำให้ประชากรของเขาสุนทรภามากขึ้นในอนคคภพหลังความตายของเนื้อหนัง จึงกล่าวกันว่าปัจจุบันเป็นภาวะฉุกเฉินสำหรับการเผยแพร่และเป็นยุคสุดท้ายของโลกนี้ มีเหตุผลอยู่ประการหนึ่ง

มีเหตุผลอยู่ประการหนึ่งที่เป็นแรงจูงใจกำลอบอย่างชัดเจน นั่นคือขอพระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า "จำเป็นที่ซาพเจ้าจะคองประกาศชาวประเสริฐตาซาพเจ้าไมประกาศ วิบัติจะเกิดขึ้นแก่ซาพเจ้า"²⁵

ส่วนเหตุผลอันเป็นแรงจูงใจทางกำลอบ มักจะกล่าวถึงการไ้รับรางวัลจากพระเจ้าในชีวิตภพหน้า และการรับพระพรหลายเท่า²⁶ ซึ่งรางวัลหรือบำเหน็จนี้ ไม่มีผู้ใดทราบไ้ว่าคืออะไร เพียงแต่ทราบกว้าง ๆ ว่า "ไม่เหมือนลักษณะโลกนี้โ" รวมถึงเกียรติยศสง่าราศีของสวรรค์ที่จะไ้รับ และถือเป็นการแสดงออกซึ่งความรักความเมตตาแก่ผู้อื่นควยในการนำผู้อื่นเข้ามารับเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วมีส่วนร่วมในสง่าราศีของสวรรค์ด้วยกัน²⁷ แทนที่คนนั้น ๆ จะคองคณรภ มีการกล่าวถึงลักษณะความชื่นชมยินดีว่า จะมีมากล็กเพียงไรตาหากคนในครอบครัว ญาติ มิตร บุคคลที่เราเรูจัก ต่างมีโอกาสพบกันอีกเป็นนัวันครบนสวรรค์ แทนที่บุคคลที่เราเรูรักบางคนกลับคองคณรภถูภพรากไปเป็นนัวันคร ตรงซามตาบุคคลเหล่านี้เชื่อถือในพระเยซูคริสต์ เขาจะไ้รับความรอกในทันทีที่เชื่อ และมีสันติสุขในพระเยซูคริสต์ร่วมกันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

แม้วาความประสงค์ในท้ายที่สุดของทั้งฝ่ายโรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนท์จะเหมือนกัน คือ การเผยแพร่พระวจนะของพระเจ้าออกไป เพื่อให้ประชาชน

²⁵ พระคริสตธรรมคัมภีร์. 1 โกรินโธ บทที่ 9 ข้อที่ 16

²⁶ พระคริสตธรรมคัมภีร์. มาระโก บทที่ 10 ข้อที่ 29 - 30

²⁷ Alban douglas. One Hundred Bible Lessons. p. 143.

เกิดความเข้าใจในพระวจนะความจริงของพระเจ้า ก่อนรับความจริง พร้อมทั้งจะรับเอาความรอดและเชื่อไว้วางใจในพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยไถ่รอด แล้วเขาร่วมกับคริสตจักรโคกกลางอาจถึงพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ที่ให้ออกไปประกาศสั่งสอนชนทุกชาติจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก และอาจถึงความรักความเมตตาของคริสตชนที่ควรมีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน หรือ มีคือ "พี่น้อง" ร่วมโลก ถึงกระนั้น วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการเผยแพร่ง่ายก็ยังคงกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างนิกายโรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์

อันสืบเนื่องมาจากการสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 หรือการสังคายนาสากลครั้งที่ 20 ของฝ่ายโรมันคาทอลิก ที่มีการประกาศว่าควยหนทางแห่งความรอดมีนอกเหนือศาสนจักร หรือ นอกเหนือไปจากพระเยซูคริสต์ มนุษย์ทุกคนมีโอกาสรอดได้ควย "การกระทำดี" ไม่ว่าจะเป็นการกระทำดีในรูปแบบใดก็ตาม การประกาศเผยแพรศาสนาโดยมีเป้าหมายให้ประชาชนกลับมาเป็นคริสตังจึงไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับฝ่ายคาทอลิกในปัจจุบัน คาทอลิกจึงหันกลับมาพัฒนาบรรดาเหล่าคริสตังเองให้ เป็นคริสตังที่ดียิ่งขึ้น มีประสิทธิภาพในการกระทำดีตามแนวทางของศาสนจักรมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมการกระทำดี และสนับสนุนสันติภาพแก่คนในสังคม ไม่ว่าจะ เป็นเชื้อชาติ ภาษา หรือภายในศาสนาใดก็ตาม ซึ่งก็ถือว่าคนเหล่านั้นรอดได้ควยเช่นกัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคาทอลิกจะปิดกั้นการเผยแพรแก่คนนอกศาสนจักร ไม่ให้กลับใจเป็นคริสตัง เพราะแท้ที่จริงการเผยแพรสนับสนุน ส่งเสริมการกระทำดีใด ๆ ก็ตาม ก็ยังมีค่านิยมหรือมาตรฐานของคาทอลิกเป็นเกณฑ์ แม้จะไม่เอ่ยอ้างถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ หรือ ศาสนจักรเลยก็ตาม ถ้าหากมีบุคคลสนใจในเนื้อหาคาทอลิก ก็จะมีผู้ใหญ่การเวียนรู้หลักคำสอน และยินยอมที่จะให้รับพิธีเซารีกเป็นคริสตังในท้ายที่สุด แนวทางการเผยแพร และการวางเป้าหมายของคาทอลิก จึงมีความนุ่มนวล

การเผยแพรศาสนาของฝ่ายโปรเตสแตนต์ในปัจจุบันยังคงวางเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างตรงไปตรงมาและมีลักษณะอนุรักษนิยมเสียส่วนใหญ่ กล่าวคือ พยายามที่จะนำคนมาถึงซึ่งความรอด และ ความรอดนั้นมีอยู่ทางเดียวคือองค์พระเยซูคริสต์ ดังนั้นเป้าหมายของการเผยแพร เพื่อให้บุคคลใดรู้จักพระเยซูคริสต์และตัดสินใจยอมรับความเชื่อ เป็นคริสเตียนจึงยังคง เป็นเป้าหมายสำคัญสำ-

หรับฝ่ายโปรเตสแตนต์ในปัจจุบัน แม้จะมีกลุ่มเสรีนิยมที่เน้นความรอดฝ่ายร่างกาย และวัตถุประสงค์กว่าการนำคนมาเชื่อฟังในพระเยซู แต่กลุ่มนี้จำกัดอยู่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ และไม่มีอิทธิพลมากในปัจจุบัน

การนำบุคคลมาเชื่อฟังและรับความรอดรวมเข้าด้วยกันกับบรรดาคริสเตียนคนอื่น ๆ ในคริสตจักร เป็นเพียงวัตถุประสงค์สำคัญขั้นพื้นฐานเท่านั้น ขอเท็จจริงคือ เมื่อบุคคลเหล่านี้ได้ตัดสินใจรับความเชื่อเป็นคริสเตียนแล้ว ขั้นตอนต่อไปสำหรับบุคคลเหล่านี้คือ การนำให้พวกเขาเข้าสวดภาวนา หรือการยอมมอบต่อพระเจ้า ซึ่งรวมหมายถึง ชีวิตส่วนตัวของบุคคลนั้น สติปัญญา ความนึกคิด ทรัพย์สิน เวลา วาจา คำพูด ฯลฯ หรือจะกล่าวโดยสรุปก็คือการถวาย "ทุกสิ่ง" ที่เขามีอยู่นั้นเอง และสุดท้ายคือการนำบุคคลมาสู่การรับใช้พระเจ้าไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม

การรับใช้พระเจ้า มักจะแสดงออกมาในรูปของการร่วมทำงานเป็นพนักงานเต็มเวลาขององค์การคริสตศาสนา หรือ เป็นผู้ทำหน้าที่จัดการดูแลรับผิดชอบคริสตจักร หรือ อื่น ๆ ที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เป็นข้อสังเกตว่า ทางฝ่ายโปรเตสแตนต์ไม่มี "นักบวช" ดังเช่นลักษณะบาทหลวงของฝ่ายคาทอลิกที่จะต้องมีการดำเนินชีวิตหรือข้อปฏิบัติใด ๆ แยกต่างไปจากสามัญชน ดังเช่น บรรพชิต และ ขรวาสาส เลบ "หน้าที่" เป็นตัวกำหนดความแตกต่างของสมาชิกทั้งหมดในคริสตจักรเท่านั้น ควบคู่กันนี้ ผู้ที่ไม่ได้กระทำกิจกรรมในฐานะผู้ดูแลรับผิดชอบคริสตจักรเต็มเวลาโดยตรงอันใดแก่สมาชิกคริสตจักรสามัญ ก็สามารถรับใช้พระเจ้าภายในคริสตจักรได้ด้วยการร่วมกิจกรรมของคริสตจักร เช่น เป็นอาสาสมัครสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ในเช้าวันอาทิตย์ ซึ่งเรียกว่า ครุวิวารศึกษา เป็นผู้นำกลุ่มเซลล์ อันเป็นกลุ่มสามัญธรรมไม่เป็นทางการเล็ก ๆ ร่วมกับคณะนักร้อง เป็นคน

เห็นได้ว่าการประกาศข่าวดี การพุดถึงข่าวประเสริฐ การแพร่ธรรม หรือการเผยแพร่ศาสนา จึงเป็นสิ่งสำคัญหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะ เป็นนิกายโรมันคาทอลิก ที่ถึงแม้จะกล่าวว่า หนทางอื่นมีความรอด หรือ นิกายโปรเตสแตนต์ที่เคร่งครัดขอหลักขอเชื่อที่กล่าวไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยเฉพาะสิ่งเหล่านี้

เป็นพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์โดยตรง และเป็นการปฏิบัติกฎทองคำว่าควย
ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง การเผยแพร่ศาสนาประกาศข่าวดีจึงยังคงเป็น
สิ่งสำคัญ เว้นไว้เสียแต่ว่า หลักคำสอนข้อเชื่อที่มีอยู่ในปัจจุบัน ถูกถือว่ามีเป็น
สัจธรรมอีกต่อไป